

Πλαίσιο απόφασης Γενικής Συνέλευσης Φ.Σ. Χημικών Μηχανικών (13/11/2012)

Η γενική συνέλευση του συλλόγου διεξάγεται σε μια περίοδο που χρωματίζεται από δυο σημαντικά γεγονότα. Πρώτον, την πρόσφατη ψήφιση του τρίτου Μνημονίου και του προϋπολογισμού που το συνόδευε και δεύτερον, την ερχόμενη επέτειο εν όψει της συμπλήρωσης 39 χρόνων από την ιστορική εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973.

Μνημόνιο 3 και νέος προϋπολογισμός

Το μνημόνιο 3 αποτελεί την οριστική σφραγίδα που βυθίζει την κοινωνία στα σκοτάδια της φτώχειας και της λιτότητας. Βασική του στόχευση είναι η ολοκλήρωση της διαδικασίας προσαρμογής της Ελλάδας στα πλαίσια της ευρωπαϊκής «ανταγωνιστικότητας» που απλά σημαίνει μαζικές ιδιωτικοποιήσεις και συρρίκνωση του κόστους εργασίας.

Κεντρικός πυλώνας αυτής της διαδικασίας είναι η **κοινωνική ασφάλιση** των εργαζόμενων, η οποία στην Ελλάδα ως αποτέλεσμα μεγάλων εργατικών αγώνων δέσμευε μεγάλο κομμάτι (σε σχέση με τις ευρωπαϊκές χώρες) από τα κέρδη της εργοδοσίας προς όφελος των εργαζόμενων. Μια σειρά από κατακτήσεις και επιδόματα καταργούνται εν μια νυκτί, οι δημόσιοι υπάλληλοι ωθούνται μαζικά σε «οικειοθελή» έξοδο ενώ το επερχόμενο κύμα μαζικών ιδιωτικοποιήσεων έρχεται να διαμορφώσει και να επιβάλλει διευρυμένα το νέο status quo των **εργασιακών σχέσεων**. Μισθοί των 500€, χωρίς επιδόματα και ελαφρύνσεις, με ισχνή ή και μηδενική ασφάλιση και όλα αυτά σε ένα περιβάλλον τρόμου και κανιβαλισμού, όπου κάθε μορφή συνδικαλισμού και συλλογικής αντίστασης είναι ρητά απαγορευμένη.

Τελικός στόχος αυτής της προσπάθειας, της οποίας ηγείται η Τρόικα (ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ) και την οποία πολύ πρόθυμα υλοποιεί το ντόπιο πολιτικό προσωπικό, είναι τελικά όντως κάποια *ανάπτυξη*. Διότι, αντικειμενικά, τόσο τα γεωγραφικά όσο και τα πληθυσμιακά χαρακτηριστικά της Ελλάδας μαρτυρούν ότι είναι ένα εύφορο έδαφος για οικονομικά πυροτεχνήματα τύπου Dubai, με **ένα τεράστιο αριθμό επιστημονικά καταρτισμένων, αλλά απελπισμένων νέων να αναζητούν με εξευτελιστικούς όρους δουλειά σε μία φοβισμένη κοινωνία που σταδιακά θα χτίζει όλο και περισσότερο αποικιοκρατικού τύπου σχέσεις με τους «σωτήρες - επενδυτές» της.**

Ο εκβιασμός «δόση ή θάνατος» δεν περνάει πια! Όχι απλά γιατί είναι σαφές πια ότι κάθε νέα δόση είναι ένα βήμα πιο κοντά προς τη χρεωκοπία, αλλά επιπλέον γιατί είναι πια κτήμα του λαού ότι πρέπει να αγωνιστεί μέχρι τέλους προκειμένου να αναχαιτίσει αυτή την καταστροφική λαίλαπα, και κανένας εκβιασμός δεν τον σταματάει πια!

Την αισιοδοξία και την ελπίδα για την αποφασιστικότητα και το ιστορικό καθήκον του λαού μας την αντλούμε από την ίδια την ιστορία, και ιδιαίτερα από τον συμβολισμό αυτών των ημερών. Καθήκον μας είναι **να αναζητήσουμε και εμείς με τη σειρά μας τη θέση μας σε αυτό το ατέλειωτο νήμα των κοινωνικών αγώνων**, εξεγέρσεων και επαναστάσεων που το Νοέμβρη του 1973 ξετυλίγονταν από τα αμφιθέατρα του Πολυτεχνείου και της Νομικής, στις σχολές της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας και έμελε να σφραγίσει για πάντα την ελληνική ιστορία, με το φοιτητικό κίνημα να πρωτοστατεί στον αγώνα ενάντια στη δικτατορία, διεκδικώντας κοινωνική δικαιοσύνη και ελευθερία.

Αν και είναι λάθος οι ευθείες αναλογίες, ότι δηλαδή σήμερα ζούμε μια χούντα, επειδή με αυτόν τον τρόπο μάλλον υποτιμάμε και τις βίαιες συνθήκες υπό τις οποίες διεξάχθηκε ο αντιδικτατορικός αγώνας, ωστόσο καταλαβαίνουμε πολύ καλά γιατί στη συνείδηση του αγωνιζόμενου λαού και στις συγκεντρώσεις του αντηχεί όλο και πιο δυνατά το σύνθημα:

«ΨΩΜΙ – ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ...Η ΧΟΥΝΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ '73»

Είναι η καλύτερη απάντηση απέναντι σε ένα πολιτικό σύστημα που έχτισε τον κορμό του εξαργυρώνοντας το αίμα που έπνιξε την εξέγερση για να έρθει μετά από χρόνια να χρεώσει την κρίση του στη

«γενιά του Πολυτεχνείου» σε συνεργασία με τους νοσταλγούς της χούντας και του Χίτλερ. **Είναι η αναζήτηση της συλλογικής μνήμης ενός λαού που δεν έπαψε ποτέ να αγωνίζεται**, δεν κράτησε ποτέ σκυμμένο το κεφάλι. Θα έχουν και αυτοί την ίδια μοίρα με τους προκατόχους τους! Για εμάς σήμερα το σύνθημα αυτό είναι πιο επίκαιρο από ποτέ και ο αγώνας αυτός είναι βαθιά δικός μας αγώνας.

ΨΩΜΙ: Οι διαστάσεις της πείνας και της φτώχειας στην Ελλάδα τείνουν να προσεγγίσουν μεταπολεμικές συνθήκες. Τα ποσοστά ανεργίας, τα επίπεδα των μισθών και τα ατελείωτα λουκέτα σε μικρο-μεσαίες επιχειρήσεις οδήγησαν σε μια τόσο βίαιη πτώση του βιωτικού επιπέδου, που εικόνες από τα παλιά, μαζικών συσσιτίων, είναι πια πραγματικότητα. Η μαζική μετανάστευση νέων και μάλιστα πτυχιούχων έχει πια χαρακτήρα ξεριζωμού και όχι κοσμογυρισμένης μετεκπαίδευσης όπως υπόσχονταν πλήθος ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Στην ουσία, ο όρος «ψωμί» που υποδηλώνει τον όρο «οικονομία» μαρτυρά ότι κάθε όψη της πολιτικής που βιώνουμε είναι καταστροφική. Μια σειρά από παραγωγικούς (ακόμα και με καπιταλιστικούς δείκτες) κλάδους εγκαταλείπονται, διαλύονται και ξεπουλιούνται στο όνομα του υγιούς ανταγωνισμού και της δημιουργικής καταστροφής. Για εμάς, υπάρχει η δυνατότητα η οργάνωση της οικονομίας να γίνει υπόθεση του λαού. **Με βάση τις ανάγκες του και σύμφωνα με τις δυνατότητές του, ο εργαζόμενος λαός μπορεί, για την ακρίβεια, είναι ο μόνος που πραγματικά δικαιοδοτείται να οργανώνει το τι, πόσο και με τι τρόπο παράγει.**

ΠΑΙΔΕΙΑ: Η επέτειος του Πολυτεχνείου βρίσκει το χώρο της εκπαίδευσης, και ειδικά των πανεπιστημίων σε πολεμικό κλίμα. Οι περικοπές στους προϋπολογισμούς, οι συγχωνεύσεις σχολών και ο νόμος Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου αποτελούν το τελειωτικό χτύπημα στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση. Θέλουν να σαρώσουν ότι έχει κερδηθεί με ηρωικούς αγώνες όπως είναι τα δωρεάν συγγράμματα, οι φοιτητικές παροχές κλπ προκειμένου να χτίσουν ένα πανεπιστήμιο με το οποίο ο φοιτητής θα έχει μια σχέση περαστικού, βυθισμένος σε ένα ατελείωτο κυνήγι προσόντων, βλέποντας κάθε διπλανό του ως μνηστήρα του πολυπόθητου μεταπτυχιακού.

Οφείλουμε να ομολογήσουμε, στον αγώνα αυτό έχουμε σταθεί στο ύψος των περιστάσεων σαν φοιτητές! Η εφαρμογή του νέου νόμου βρίσκει το ένα εμπόδιο μετά το άλλο, τα συμβούλια εκλέγονται απλά για τα μάτια του κόσμου ενώ στο Πολυτεχνείο δεν έχουν καν προκηρυχθεί εκλογές, και όλα αυτά μισό μήνα μετά τη διορία που είχε δώσει το υπουργείο. **Ο αγώνας από την πλευρά μας θα είναι ανυποχώρητος! Οι διορισμένοι πρυτάνεις του υπουργείου στα μάτια μας είναι όμοιοι των διορισμένων της χούντας στα πανεπιστήμια και θα έχουν την ίδια τύχη!**

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ: Θα βιαστούν πολλοί να εξαντλήσουν το νόημα του αγώνα για ελευθερία, στη διεξαγωγή εκλογών όπως και έγινε το 1974, προκειμένου να ησυχάσουμε, διότι σήμερα είμαστε τουλάχιστον ελεύθεροι. Καταρχήν, όντως, το σύνθημα Κάτω η Χούντα αποτύπωνε τον άμεσο στόχο κατοχύρωσης συνταγματικής ελευθερίας ενώ παράλληλα υπήρχαν αντίστοιχα αιτήματα για ελεύθερες φοιτητικές εκλογές κλπ. **Στην ουσία του όμως, ο αγώνας για ελευθερία, ήταν αγώνας για είναι ο λαός κυρίαρχος στον τόπο του!**

Σήμερα, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι η θέση του ελληνικού λαού σε μια σειρά από ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς όπως είναι η ΕΕ, το ΝΑΤΟ του θέτει αυστηρά όρια σε σχέση με το δρόμο που καλείται να διαλέξει! Αυτά τα όρια έχουν δύο όψεις: Από τη μία τα εκβιαστικά διλήμματα τύπου «μνημόνιο ή χρεωκοπία» κ.λπ. Από την άλλη η σκληρή ωμή βία με την οποία η εκάστοτε κυβέρνηση-με τη βοήθεια της Χρυσής Αυγής και της αστυνομίας-προσπαθεί να τρομοκρατήσει οποιονδήποτε αγωνίζεται ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική. Οι δρόμοι της Αθήνας θυμίζουν εμπόλεμη ζώνη, οι αύρες και ο νέος οπλισμός (πλαστικές σφαίρες κ.λπ.) προμηνύουν πολύ πιο άγρια βία μέχρι να εμπεδωθεί η νέα κατάσταση. **Ελευθερία για εμάς σημαίνει, να επιστρέψει η πολιτική στο λαό. Από τις συνελεύσεις των φοιτητών μέχρι τα σωματεία και τις γειτονιές να χτίσουμε δεσμούς εμπιστοσύνης και αλληλεγγύης, να απεγκλωβιστούμε από τη συνήθεια και την ανάθεση, να πάρουμε στα χέρια μας την υπόθεση της κοινωνικής ανατροπής.**

Το νόημα του Πολυτεχνείου σήμερα...

Το σύνθημα «ψωμί-παιδεία-ελευθερία» ζωντανεύει σήμερα ξανά, μετά από 39 χρόνια, τόσο στα στόματα χιλιάδων και φοιτητών όσο και στην καρδιά ενός ολόκληρου λαού, φωτίζοντας πιο δυνατά το δρόμο που αυτοί πρέπει να ακολουθήσουν... Αυτό δε συμβαίνει μονό γιατί ο αγώνας του πολυτεχνείου παραμένει αδικαίωτος 40 χρονιά τώρα, αλλά και γιατί ειδικά την τελευταία 5ετία οι προσπάθειες των κυβερνήσεων να γκρεμίσουν τις όποιες κατακτήσεις κατάφερε ο λαός με την πάλη του, έχουν ενταθεί. Τι να πρωτοσημειώσει κανείς: την προσπάθεια αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης, την ένταση της καταστολής μετά την δολοφονία Γρηγορόπουλου, την υπαγωγή της Ελλάδας στα μνημόνια από την κυβέρνηση Παπανδρέου, την συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής από την συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ, τους νεκρούς διαδηλωτές από τα χημικά ή την καινούργια τρικομματική κυβέρνηση και το τελευταίο πακέτο σφαγής των λαϊκών δικαιωμάτων και ξεπουλήματος της χώρας στο εγχώριο και διεθνές κεφαλαίο...; Σε όλα αυτά η νεολαία μαζί με τον λαό αντιδρά και καταφέρνει να αμφισβητεί τους μονόδρομους που επιβάλλουν. Το '06-'07 έστειλε τον νομό Γιαννάκου στο χρονοντούλαπο της ιστορίας! Εξεγέρθηκε εναντία στην άδικη δολοφονία ενός εφήβου από αστυνομικό! Βροντοφώναξε σε απεργίες «εμπρός λαέ μη σκύβεις το κεφάλι», σχόλασε τον Παπανδρέου με το κίνημα των πλατειών, των παρελάσεων και τις γενικές απεργίες! Αντιτάχθηκε σε χαράτσια και διόδια, διαδήλωσε με οργή εναντία στα μετρά εξαθλίωσης, αποσταθεροποίησε τους «από πάνω», και μπήκε στο προσκήνιο!

Τώρα, λοιπόν, είναι η ώρα, οι φοιτητές μαζί με τον λαό να τελειώσουν την συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, που υφάρπαξε εκβιάστηκα την λαϊκή ψήφο! Να γίνει ο φετινός εορτασμός του Πολυτεχνείου αποκορύφωμα των λαϊκών αγώνων! Οι φοιτητές τώρα, όπως τότε, να καλέσουν τον λαό σε αγώνα διαρκείας, πιάνοντας το νήμα από τα αιτήματα για λαϊκή κυριαρχία και «έξω το ΝΑΤΟ και οι ΗΠΑ» τότε, σε «ΟΧΙ στο ξεπούλημα της χώρας» και «Έξω από ΝΑΤΟ-ΕΕ-ΔΝΤ» σήμερα! Κι όπως είπε κάποτε ο ποιητής «Τί τάχα ν' εἶσαι φυλακή; Ν' μὲ λυγῆς! Αἰτῶ εἶναι ἄλλο. Δὲν εἶναι ἄλλη συμβουλή.»

Αυτός που τρέχει μακριά από τη μάχη θα βρίσκει τον πόλεμο συνέχεια μπροστά του... Γι' αυτό, με βασικό αίτημα μια ζωή με αξιοπρέπεια,

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Ανατροπή του νόμου-εκτρώματος της Διαμαντοπούλου μαζί με τις τροπολογίες του. Καμία σκέψη για εφαρμογή του.
- Εμποδίζουμε τη διαδικασία εκλογής Συμβουλίων Διοίκησης όποτε και όπου κι αν γίνουν.
- Καμία μείωση των φοιτητικών παροχών. Καμία σκέψη για δίδακτρα! Να μην κοπεί κανένα σύγγραμμα!
- Ανατροπή του Μνημονίου και της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και κάθε άλλης που θα συνεχίσει τον πόλεμο ενάντιά μας. Ανυπακοή στις κατευθύνσεις ΕΕ-ΔΝΤ σε εκπαίδευση, εργασία, δημοκρατία. Έξω η τρόικα, ρήξη με Ευρώ-ΟΝΕ.
- Κατάργηση των ΚΕΣ και κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης. Όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος. Απόσυρση των νόμων για Αξιολόγηση, ΙΔΒΕ, ΔΟΑΤΑΠ.
- Καμία σκέψη για δύο κύκλους σπουδών, για bachelor και master και την εισαγωγή πιστωτικών μονάδων.
- Κάτω τα χέρια από το άσυλο, απαιτούμε την πλήρη κατοχύρωσή του, το άσυλο ανήκει σε όλο το λαό. Όχι στην ποινικοποίηση των συλλογικών αγώνων και των μαχητικών πρακτικών του φοιτητικού κινήματος.
- Να μην εφαρμοστούν οι αποφάσεις Μπολόνια, Πράγα, Βερολίνο, Λονδίνο. Να γίνει η Ελλάδα ο σπασμένος κρίκος του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης
- Καμία επιβολή ενοικίου στις φοιτητικές εστίες

- Καμία αύξηση της στρατιωτικής θητείας.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- Ένα ενιαίο πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο με όλα τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα σε αυτό. Όχι σε ειδικεύσεις, διασπάσεις, κατατμήσεις.
- Ανθρώπινοι ρυθμοί σπουδών. Δωρεάν σίτιση, στέγαση, συγγράμματα και συγκοινωνίες για όλους.
- Αύξηση των δαπανών για όλες τις φοιτητικές παροχές.
- Κατάργηση κάθε μορφής ελαστικής απασχόλησης σε δημόσιο, ιδιωτικό τομέα. Μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων σε ΑΕΙ-ΤΕΙ. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.
- Λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους. Πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους. Μείωση του ορίου συνταξιοδότησης. Γενναία αύξηση των συντάξεων και των μισθών. Γενναία μείωση της εργατικής εισφοράς για την ασφάλιση.
- Πτυχιακή εξεταστική για όλους τους επί πτυχίω φοιτητές
- Πλήρη εξοπλισμό όλων των εργαστηρίων με τα απαραίτητα όργανα και συσκευές για την πραγματοποίηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:

- Κατάληψη της σχολής από την Τετάρτη 14/11 έως και το Σάββατο 17/11, με μεταφορά των καταλήψεων στο κάτω πολυτεχνείο.
- Συμμετοχή του συλλόγου στην πανευρωπαϊκή απεργία την Τετάρτη 14/11,στις 11:00, στο Μουσείο, μαζί με τα πρωτοβάθμια σωματεία.
- Συμμετοχή του συλλόγου στις εκδηλώσεις του τριημέρου του Πολυτεχνείου την Πέμπτη και την Παρασκευή (15-16/11) και την αντι-ιμπεριαλιστική πορεία, το Σάββατο 17/11.

Εντροπία σχήμα της ΕΑΑΚ